

L'excepció (cultural) i la regla

D'ençà que el PSOE remena les cireres, l'hort està regirat. Com en la present primavera: mires el calendari i malgrat el maig t'has de posar l'abric. Disposat **Zapatero** a passar la prova "el algodón no engaña" damunt la classe política, inicia la croada de complir promeses electorals. Després de retornar a casa les tropes a l'Iraq, requalificar l'ensenyament i (des)militaritzar els cossos de seguretat, arriba el torn de la Senyora Cultura. I a **Carmen Calvo**, cordovesa ministre del ram, li falta temps per sortir a la foto. Ja saben, que si l'IVA en majúscules passa a ser *iva* en minúscules: els discos del 16% al 4%, i del 4% a l'1% els llibres. Eureka!

Llàstima que la senyora ministre oblida que som part de la **Unió Europea** –el primer de maig amb 25 països, fusió est/oest- i a Brussel·les li han fet tururut. Però no cal posar-se histèrics. Temps al

temps. Ara la moda política són dues paraules: excepció cultural. Es tracta d'importar l'invent del ministre francès **Jack Lang**, un tipus llest que va obrir els ulls dels polítics de Mitterrand en el sentit que la cultura és negoci i vots. Lang va saber vendre el producte: "excloure els béns culturals de la liberalització dels intercanvis". I si l'**Organització Mundial**

- Protegir allò propi vol dir
- excloure allò forà? I el dret
- a la diversitat?

de **Comerç** diu que els béns, culturals o no, tributen tot i no pagar duana, els estats o nacions que defensen l'*excepció cultural* s'ho volen passar pel folre. Perquè, de fet, som davant d'una Cultura d'Estat. O de proteccionisme nacionalista. Ben mirat, l'invent gal fa temps funciona arreu. Tot poble vivent perd el seny per ser "referent". Marca. Que si el Fòrum, que si la Fira de Titelles –Lleida, capital mundial de les titelles, afirmen els despistats-, que si la Fira del Meló, que si.. Protegir allò propi vol dir excloure allò forà? On queda el dret a la diversitat? A la Lleida tripartida, la **Feria de Abril** ha deixat a l'aire les vergonyes d'ERC.

Parlo de l'excepció. I la regla? Fàcil: tot és mercat, algú que vol vendre i altres que diuen no. Segons els manuals, la venda comença quan el client diu no. Si és així, cal saber vendre. I si no, sempre ens quedarà el París de les subvencions. I una pregunta innocent: els internautes paguen IVA quan baixen pel·lis i músiques?